

Ето и сцената съ еврейна въ главния лагеръ на бунтовниците отъ *Еледжикъ*-планина:

— „Отъ селата бѣха избѣгали на Еледжикъ не само българи, но и колкото турски цигани ковачи са намирали въ селото и спекуланти евреи, крѣчмари и бакали.

Когато преминувахме по край единъ отъ тие лагери, а именно по край Цѣровскиятъ, мисля, сжгльдахме на едно мѣсто, че бѣха са събрали на купъ предъ една колиба множество жени, дѣца и нѣколко мъжиче.

Да са отбиеме да видѣмъ какво става тамъ, казаха нѣкояко души отъ дружината.

— Днесъ ще да са крѣсти въ бѣлгарека вѣра единъ еврейтъ, заедно съ дѣцата си, отговори една бабичка, която бѣрзаше да пристигне на мѣстото, гдѣто са береше множеството.

Какъвъ еврейтъ та е патило тебе, стара вещице, или си съпувала? каза Ворчо войвода, понеже ние не знаехме още, че и евреите са дошли на Еледжикъ, да тѣрсятъ свобода!

— Ни сжнувамъ, ни бѣлнувамъ, отговори бабата безъ да са спрѣ. — Днесъ още ша да са крѣщава Аврамъ чифутицѣтъ, който бѣше въ наше село дюгенджия.

Ние са приближихме до тѣлпата, която като ни видѣ, растѣпи са на около и мѣстото къмъ вратата на колибата, остана праздно. Напрѣдя ни са представи брадатъ човѣкъ, на възраст около на 40 години, който ни глѣдаше уплашено и трепѣряше цѣль-цѣлниничкъ. Той бѣше облѣченъ съ европейски дрѣхи, съ селски калпакъ на главата, върху който бѣха ушите много крѣстове; а на челото му имаше залѣиенъ единъ отъ восчена свѣщъ. Бенковски попита тѣлпата що са е събрала да прави, по като видѣ, че на сичко това е предмѣтъ, човѣкътъ съ многото крѣстове на главата, обжрна са къмъ него.

— Ефендимъ, християнската вѣра искамъ да стора кабулъ, каза човѣкътъ още повече уплашенъ и захвана въ сѣщото врѣме да са крѣсти така неестественно, като че да меляше кафе.

— Нимѣ ти не си бѣлгаринъ? попитахме ние.

— Не ефендимъ. Азъ съмъ еврейтъ, но не падамъ по-долу отъ бѣлгаринъ. Живѣя братски съ християните, а мразя и ненавиждамъ турците като сѣки кучето, даже и самите евреи.

Селекиятъ попъ, който наздраво бѣше увѣренъ, че ние ще да похвалимъ постѣжката на еврейнѣтъ, че желае да влѣзе въ недрото на православнето, което той правяше отъ страхъ, както и горѣщата ревностъ на ония, които са трудаха да приведатъ единъ